

Arrest

nr. 312 220 van 2 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat L. LUNDAHL**
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van NiX en die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUNDAHL, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 15 januari 2022 en verzoekt op 18 januari 2022 om internationale bescherming. Op 22 december 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en wordt internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoekster, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op X 1990 in Khobi. U bent in Khobi blijven wonen tot u gehuwd bent, in 2009, met V. K. Vanaf toen leefde u in Poti. U heeft een minderjarige dochter die met u in België verblijft. Uw schoonbroer E. K. de broer van uw echtgenoot, is een

erkend vluchteling (O.V. X) in België sedert 2018. U werkte in een hotel, in een naaifabriek en als officier bij de politie.

Uw echtgenoot zat in de gevangenis van 2010 tot begin 2014. In 2014 kwam uw echtgenoot te weten dat zijn broer E. homoseksueel is. Die andere seksuele oriëntatie van uw schoonbroer E. werd niet aanvaard door uw echtgenoot, zijn andere broer Le. en zijn vader. Sedert 2014 bent u het slachtoffer van fysiek geweld door uw echtgenoot maar ook door zijn broer Le. en zijn vader. U werd onder meer seksueel misbruikt door uw echtgenoot, die ook dronk en drugs gebruikte. Men nam u specifiek kwalijk dat u de seksuele oriëntatie van E. wel aanvaardde en nog steeds een goed contact met hem had terwijl uw echtgenoot het contact met E. had verboden. U mocht zelfs de naam van E. niet uitspreken. In 2014 contacteerde u de politie en uw echtgenoot kreeg een maand contactverbod. Tussen 2015 en 2017 was uw echtgenoot in Turkije en was u wat opgelucht. Wanneer uw man terug kwam begon het fysieke geweld door hem echter opnieuw. U bleef contact hebben met E. wanneer hij in 2018 is vertrokken naar België en daar een statuut als erkend vluchteling verkreeg. U kreeg geen steun van uw burens en ook niet van uw vader. U kreeg enkel hulp van E. en van vrienden. In 2019 contacteerde u opnieuw de politie en werd opnieuw een contactverbod van een maand uitgesproken. Toen het fysieke geweld van uw echtgenoot ook begon tegen uw dochter besloot u uw huis te verlaten en nooit meer terug te keren. U verbleef sinds 20 november 2020 bij uw zus. Uw echtgenoot viel u echter ook aan bij uw zus thuis. Omdat u ook bij uw zus fysiek werd aangevallen en ook uw kind geslagen werd besloot u Poti te verlaten en vanaf 15 november 2021 tot 15 december 2021 verbleef u in een centrum voor vrouwen. U bent daarna naar uw moeder vertrokken in Istanbul. Op 15 januari 2022 bent u dan vanuit Georgië naar België gekomen, met de hulp van E., omdat u wist dat E. veilig was in België. U vertrok samen met Li. K., uw schoonzus, die eveneens slachtoffer is van geweld door haar ex-man. U bent officieel nog steeds gehuwd met uw echtgenoot gezien uw echtgenoot de scheidingspapieren niet wil tekenen. Uw echtgenoot is op zoek naar u. Hij is ook naar Frankrijk gegaan om u te zoeken maar uw echtgenoot werd van daar gerepatriëerd. U vreest vermoord te worden door uw echtgenoot.

Op 18 januari 2022 diende u, samen met uw schoonzus Li. K. (O.V. X.XXX.XXX), in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort (kopie), het paspoort van uw dochter (origineel), uw huwelijksakte (kopie), uw identiteitskaart (origineel), uw vliegtuigtickets naar Polen (kopie), een attest van het vrouwen centrum en een toelichting daarbij (kopie), een getuigenis van uw schoonbroer E. (kopie), twee attesten van beroepsopleidingen (kopie), foto's van uw verwondingen (kopie) en dreigberichten (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Er dient immers te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming ongegrond is. Internationale bescherming kan immers slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming, indien de nationale autoriteiten onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen. De verzoeker om internationale bescherming moet zelf aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een

goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht.

Sinds 2014 zijn in Georgië daarenboven verschillende stappen ondernomen ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld. Zo ondertekende Georgië in 2014 het Verdrag van de Raad van Europa (inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld). De Georgische regering keurde in 2016, 2017 en 2018 verschillende plannen goed met maatregelen om geweld tegen vrouwen te bestrijden. Zo zijn er ondertussen openbare aanklagers gespecialiseerd in deze materie en instrumenten voor de politie om het risico beter in te kunnen schatten. Sinds 2018 bestaat er tevens een mensenrechtendepartement in het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken met als voornaamste doelstelling te garanderen dat onderzoek in situaties van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen efficiënt verloopt. In juni 2019 keurde het Georgische parlement wetswijzigingen goed waardoor een preventieve aanpak om het gedrag van geweldplegers te corrigeren en recidivisme te beperken wordt aangemoedigd. In 2019 werd eveneens het Victims and Witness Advocate Program opgestart, dat psychologische en emotionele steun verleent aan slachtoffers tijdens gerechtelijke procedures. De wet voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld. Die maatregelen omvatten opvang voor slachtoffers en een contactverbod voor daders.

GYLA publiceerde in maart 2019 een rapport over de doeltreffendheid van de reactie van de Georgische autoriteiten op situaties van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen. Het GYLA-rapport wijst op tekortkomingen in een contactverbod: gedetailleerde informatie over incidenten die hebben plaatsgevonden, voorgeschiedenis en de mogelijke risico's ontbreken. Inbreuken op een contactverbod worden onvoldoende opgevolgd. Sinds augustus 2018 wordt een overtreding van het contactverbod echter wel gezien als een misdrijf vanaf de eerste overtreding en niet vanaf de tweede. In 2019 zijn er minder overtredingen van het contactverbod.

In 2018 verschijnen in de media berichten over politieagenten die sommige gevallen van huiselijk geweld negeren of toedekken. Het gaat hier echter voornamelijk over zaken waarin iemand van een ministerie betrokken is. Het verhoogde aantal maatregelen om slachtoffers van huiselijk geweld te beschermen, alsook het feit dat er meer bekendheid is rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld, zorgen ervoor dat het aantal klachten jaarlijks toeneemt. Hoewel er nog bepaalde tekortkomingen zijn in de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld, zijn er de afgelopen jaren diverse wettelijke initiatieven genomen en ondersteuningsmechanismen opgezet. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Het is bijgevolg aan de verzoeker zelf om aannemelijk te maken dat de autoriteiten in zijn/haar geval, omwille van specifieke elementen eigen aan zijn/haar situatie, onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te verlenen, of dat hij zelf, bijvoorbeeld omwille van een specifieke, bijzonder kwetsbare situatie, onmogelijk in staat zou zijn om een beroep te doen op bescherming die door de autoriteiten wordt geboden.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

Zo verklaarde u ten eerste zelf twee keer, in 2014 en in 2019, een klacht te hebben ingediend bij de politie tegen het geweld van uw echtgenoot. Uw echtgenoot werd ingevolge deze klachten volgens uw beweringen ook twee keer een contactverbod voor een maand opgelegd (CGVS, G., 08.07.2022, p. 11). De politie heeft uw klachten dus wel degelijk serieus genomen. Het CGVS erkent evenwel dat een tijdelijk contactverbod vaak niet voldoende is om het geweld ten aanzien van een slachtoffer van huiselijk geweld te stoppen maar kan echter niet anders dan u er op te wijzen dat u ook geen nieuwe klachten heeft ingediend om de

schending van het contactverbod aan te klagen en tot een betere bescherming te komen. U heeft in een periode van 8 jaar tijd aldus twee klachten ingediend bij de politie (CGVS, G., 08.07.2022, p. 11-13), wat gezien de feiten waar u het slachtoffer van was toch bezwaarlijk aanzien kan worden als voldoende inspanningen om bescherming te kunnen verkrijgen door de politie. U heeft ook helemaal geen beroep op een advocaat gedaan om te bespreken wat u kon doen om het geweld van uw man tegen te gaan. U was in 2021 van plan om een advocaat te nemen en verdere stappen te nemen tegen uw man maar u besloot naar België te komen omdat u vreesde dat alles zo erger zou worden, zo beweerde u (CGVS, G., 08.07.2022, p. 14). Het loutere feit dat u geen klacht durfde in te dienen omdat u bang was voor hem en vreesde dat hij u dan iets ergs zou aandoen, betekent echter niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen uw man. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Het is immers de taak van de autoriteiten om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken daartegen en de burgers te beschermen.

Ten tweede is er niet alleen de politie maar zijn er in Georgië ook structuren voor vrouwen waar slachtoffers van huiselijk geweld en andere kwetsbare vrouwen terecht kunnen. U was wel degelijk vertrouwd met die structuren en heeft daar ook een beroep op gedaan. Zo verklaarde u dat u van 15 november 2021 tot 15 december 2022 in het Consultation Center for Women 'Sakhli' verbleef (CGVS, G., 08.07.2022, p. 3 en p. 7; zie ook document nummer 6). Dit consultatiecentrum voor vrouwen biedt niet alleen psychologische en sociale steun aan slachtoffers van huiselijk geweld maar levert ook wettelijk advies en komt op voor de belangen van slachtoffers van huiselijk geweld in de rechtbank (zie documenten in het administratief dossier). Dit consultatiecentrum kon u dus wel degelijk helpen, niet alleen om u in accommodatie te voorzien maar ook om u bij te staan bij het zetten van stappen naar het gerecht in Georgië om het geweld tegen u aan te klagen maar u bent zelf vrijwillig vertrokken en bent ongeveer een maand na uw vertrek uit het consultatiecentrum naar België gereisd.

Ten derde, moet hieraan toegevoegd worden dat u niet alleen ondersteuning kreeg van het consultatiecentrum voor vrouwen maar dat u ook terecht kon bij uw moeder in Turkije en dat uw schoonbroer E. ook bereid was u materiële/ financiële steun te geven. Zo verklaarde u (CGVS, G., 08.07.2022, p. 7): '(...) Financieel had ik geen problemen. En mijn moeder werkte in Istanbul en ik kreeg financiële ondersteuning van E. (...)'. Het CGVS erkent ten volle dat het als slachtoffer van huiselijk geweld zeer moeilijk kan zijn om stappen te zetten die u tot bescherming moeten brengen maar mag redelijkerwijze toch verwachten dat u, zeker met hulp van gespecialiseerde organisaties, voldoende inspanningen levert om tot bescherming te komen. Het CGVS kan bijgevolg niet anders dan besluiten dat u ondanks de mogelijkheden die er waren om een klacht in te dienen en de hulp die u kon verkrijgen via het consultatiecentrum om uw zaak voor het gerecht te brengen, u onvoldoende inspanningen heeft geleverd om ook zelf via die weg of andere wegen bescherming te zoeken. Voor de volledigheid willen we hier nog aan toevoegen dat uw schoonzus Li. K. eveneens in het Consultation Center for Women 'Sakhli' heeft verbleven en dit van 17 mei 2021 tot 31 mei 2021 (zie het dossier van Li. K., nummer 2211969, document nummer 2 en document nummer 3). In de toelichting bij het attest van het consultatiecentrum voor vrouwen van Li. komt ook nadrukkelijk naar voor dat u informatie heeft gekregen over het crisiscentrum voor de slachtoffers van intra-familiaal geweld. U werd op de hoogte gebracht en kon op elk ogenblik contact met dit crisiscentrum opnemen, zo werd door het crisiscentrum zelf bevestigd in de toelichting bij het attest van het consultatiecentrum van uw schoonzus Li. Met betrekking tot Li. komt in de toelichting bij het attest van het consultatiecentrum voor vrouwen naar voor dat Li. heeft geweigerd om gerechtelijke stappen te ondernemen en dat uw schoonzus wantrouwig is naar het gerechtelijke systeem toe (zie het dossier van Li. K., nummer XXXXXXXX, document nummer 3). Het CGVS wijst er u dan ook nog eens op dat er wel degelijk mogelijkheden waren om een klacht in te dienen en dat u hulp kon verkrijgen via het consultatiecentrum om uw zaak voor het gerecht te brengen en dat u daarvan wel degelijk op de hoogte was.

Er dient aldus te worden geconcludeerd dat er in Georgië wel degelijk verschillende mogelijkheden zijn om als slachtoffer van huiselijk geweld bescherming te verkrijgen, zoals hoger reeds toegelicht, en u daar niet of onvoldoende gebruik van maakte.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, het paspoort van uw dochter, uw huwelijksakte en uw identiteitskaart attesteren de identiteit van u en uw gezin die niet ter discussie staat. Uw vliegtuigtickets naar Polen zijn een aanwijzing voor de datum van vertrek uit Georgië die evenmin ter discussie staat. Het attest van het vrouwen centrum en de toelichting daarbij is een indicatie dat u inderdaad omwille van huiselijk geweld uw toevlucht zocht tot het vrouwen centrum. De getuigenis van uw schoonbroer E., de foto's van uw verwondingen en de dreigberichten die u heeft ontvangen zijn eveneens indicaties van het huiselijk geweld waar u het slachtoffer van was en dat door het CGVS an sich niet in twijfel wordt getrokken. De twee attesten van beroepsopleidingen die u heeft gevolgd zijn niet relevant in het kader van uw vraag naar internationale bescherming.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van artikel 60 van het Verdrag van Europa rond het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 48/9 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 *juncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel haalt verzoekster aan dat zij extreem gewelddadig behandeld en verkracht is door haar ex-partner, dat zij vreest door hem vermoord te worden en dat hij haar ook al is komen zoeken in Europa, met name in Frankrijk. Zij benadrukt dat dit alles niet betwist wordt door de verwerende partij. Vervolgens haalt zij aan dat de verwerende partij haar verzoek kennelijk ongegrond verklaart en stelt dat er geen elementen kenbaar werden gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen worden opgemaakt. Verzoekster citeert artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, dat volgens haar letterlijk vermeldt dat het misschien opportuun is om te onderzoeken of het feit dat een verzoeker slachtoffer is van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld - zoals zij effectief heeft meegemaakt en hetgeen niet door de verwerende partij in twijfel getrokken wordt - wel verenigbaar is met de toepassing van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet. *In casu* werd hier volgens verzoekster niet bij stilgestaan. Verzoekster verwijst daarnaast naar het uittreksel op de webpagina van de verwerende partij over de ‘bijzondere procedurele noden’. Zij stelt dat er *in casu* op geen enkele manier rekening werd gehouden met haar kwetsbaarheid of haar bijzondere procedurele noden, terwijl tijdens het persoonlijk onderhoud nochtans duidelijk werd dat zij het slachtoffer was van verkrachting en ernstig fysiek en psychisch geweld, wat ook niet wordt betwist. Evenmin, aldus verzoekster, blijkt dat de *protection officer* een bijzondere expertise had of minstens vertrouwd was met gender gerelateerde problematiek en dossiers van kwetsbare personen. Het kwetsbaar profiel vormt luidens het verzoekschrift nochtans de rode draad in de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het heeft een impact op de manier van evaluatie en beoordeling van de beschermingsnood, in het bijzonder de beoordeling van de geloofwaardigheid, het kan een aanwijzing zijn van vervolging in het verleden en het heeft een impact op het risico op vervolging in de toekomst. Verzoekster verwijst naar artikel 20, lid 3 en 4, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), naar de samenwerkingsplicht die voortvloeit uit artikel 4 van voormelde richtlijn en de actieve samenwerking, bedoeld in § 66 van het arrest M.M./Ierland van het Hof van Justitie, naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, naar artikel 4 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, naar een rapport van NANSEN, naar (artikel 60 van) het Verdrag van Istanbul, naar richtlijnen van het UNHCR en stelt dat de ondergane en naar

de toekomst toe te vreezen feiten duidelijk een bijzondere ernstige vorm uitmaken van gender gerelateerd geweld en waardoor een sensitieve behandeling van het beschermingsverzoek dan ook geboden is. Volgens verzoekster waren aangewezen bijzondere procedurele maatregelen bv. dat er van de standaardaanpak van motiveringen zou worden afgeweken, dat er - gelet op het feit dat vaststaat dat zij eerder vervolgd werd - geen toepassing wordt gemaakt van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en dat er bovenaan de bestreden beslissing niet 'kennelijk ongegrond' te lezen staat. Een minimum aan gendersensitiviteit zou volgens verzoekster moeten volstaan om daar gevolg aan te kunnen geven. Nog volgens verzoekster staan de toepassing van het concept 'veilig land van herkomst' en een gender gerelateerd verzoek op gespannen voet. De verhouding wordt daarbij evenwel juridisch onhoudbaar indien ook in rekening wordt gebracht dat verzoekster reeds daden van vervolging ondergaan heeft én een duidelijk kwetsbaar profiel heeft. *In casu* werd verzoekster verkracht, fysiek en psychisch mishandeld, bedreigd en achtervolgd door haar ex-partner die in Frankrijk naar haar op zoek ging en is er op basis van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet sprake van een weerlegbaar vermoeden van gegrondheid en van omkering van de bewijslast, wat moeilijk te verzoenen is met een kennelijke ongegrondheid in de zin van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

Volgens verzoekster toont de verwerende partij niet aan dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat de reeds ondergane vervolging zich niet opnieuw zal voordoen en er is geen enkele aanwijzing dat de vrees niet meer actueel zou zijn.

In een tweede onderdeel meent verzoekster dat er voor haar geen effectieve bescherming voorhanden is in Georgië en dat haar vrees gegrond is. Verzoekster stelt dat de verwerende partij abstractie maakt van het aantal keer dat zij klacht indiende bij de politie en een contactverbod kreeg, namelijk twee keer – in 2014 en 2019 – op acht jaar tijd. Zij wijst in deze op het gegeven dat haar ex-partner tussen 2015 en 2017 in Turkije verbleef en zij hem eind 2020 fysiek ontvluchtte. Vervolgens maakt verzoekster een volgens haar correcte tijdlijn van alle feiten, waaruit blijkt dat zij wel degelijk kort op de bal heeft gespeeld met betrekking tot klachten en contactverboden, alsook het fysiek afstand nemen voor veiligheid. Zij vervolgt dat de verwerende partij meent dat het feit dat ervoor zorgde dat er tot twee keer toe een contactverbod werd uitgevaardigd aantoonde dat zij onvoldoende stappen heeft ondernomen om nationale bescherming te krijgen. Het gegeven dat zij jarenlang in angst leefde en verklaarde dat zij geen verdere stappen durfde ondernemen uit angst dat haar ex-partner haar iets zou aandoen, wordt luidens het verzoekschrift volledig van de baan geschoven. In deze benadrukt verzoekster dat zij verklaarde dat zij van plan was om andere stappen te nemen in 2021 via een advocaat, maar dit uiteindelijk niet durfde vanwege de bedreigingen van haar man. Tevens benadrukt verzoekster dat de contactverboden van 2014 en 2019 niets uithaalden. Zij herhaalt in dit verband haar tijdens het persoonlijk onderhoud afgelegde verklaringen.

Verzoekster stelt voorts dat haar verklaringen volledig gelijk lopen met hetgeen in het arrest Tkheldze/Georgië werd gesteld door het EHRM. Volgens verzoekster werden er in aan dit arrest onderhavige geval geen contactverboden uitgevaardigd, maar boden de contactverboden die werden uitgevaardigd in haar geval geen enkele effectieve bescherming. Te dezen stelt zij dat uit een onderzoek van de *Special Rapporteur*, dat zij verder aanhaalt, blijkt dat contactverboden in Georgië telkens slechts geldig zijn voor een maand, wat absoluut niet volstaat en dat er *in casu* geen strafonderzoek geopend werd en er geen verdere concrete maatregelen werden genomen om haar te beschermen en dit ook zo aan haar gecommuniceerd werd. Bovendien benadrukt zij dat de politie in de zaak onderhavig aan het voormeld arrest van het EHRM altijd opdaagde, maar dat dit niet volstond om te voldoen aan de verplichtingen onder artikel 2 van het EVRM. Verzoekster stelt nog dat het EHRM in voormeld arrest duidelijk aangeeft dat er sprake is van een systematisch falen van de Georgische autoriteiten om effectieve bescherming te bieden tegen gender gerelateerd geweld. Verzoekster verwijst verder naar algemene informatie waaruit volgens haar blijkt dat de Georgische autoriteiten haar niet kunnen beschermen tegen haar ex-partner en diens broer en vader.

Waar de verwerende partij verwijst naar het feit dat verzoekster ook bij haar moeder in Turkije terecht kon en financieel ondersteund werd door haar schoonbroer vanuit België, merkt zij op dat hier bitter weinig aandacht aan besteed werd tijdens het persoonlijk onderhoud. Voorts haalt verzoekster de verschillende documenten aan die zij neerlegde tijdens de administratieve procedure, zoals *screenshots* met bedreigingen van haar ex-partner, *screenshots* die bevestigen dat verzoekster niet meer hoeft te rekenen op de hulp van haar vader gezien zij de familie beschaamd heeft door haar man niet te gehoorzamen en een attest van het vrouwen centrum 'Sakhili'.

In een derde en laatste middelonderdeel oppert verzoekster dat het geweld vanwege haar ex-partner en diens broer en vader is gestart en geëscaleerd nadat zij te weten kwamen dat hun andere broer (of zoon in geval van de vader) homoseksueel is en dat verzoekster nog in contact met hem stond en hem steunde. Onder verwijzing naar een passage uit de notities van haar persoonlijk onderhoud stelt verzoekster dat haar verklaringen hierover duidelijk zijn. Zij benadrukt dat zij doodbedreigingen kreeg, systematisch werd geslagen, vernederd en uitgescholden en zelfs met een mes op haar keel bedreigd werd door haar ex-echtgenoot en diens familie, louter omwille van het feit dat zij contact onderhield met haar homoseksuele

schoonbroer en hem niet de rug toekeerde. Zij vervolgt dat de verwerende partij volledig heeft nagelaten effectief te onderzoeken wat het risico op vervolging of ernstige schade zou zijn bij terugkeer naar Georgië, nadat zij meer dan een jaar heeft ingewoond bij haar homoseksuele schoonbroer in België.

2.1.2. Op basis van wat voorafgaat vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hooforde om de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling, dan wel haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen indien zou geoordeeld worden dat bijkomend onderzoek nodig is.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, volgend bijkomend stuk bij het voorliggende verzoekschrift:

- EHRM, *"Police systematically failed to prevent gender-based violence"* (stuk 3).

2.2.2. Bij beschikking van 25 oktober 2023, op grond van artikel 39/62 van Vreemdelingenwet, verzocht de Raad beide partijen actuele landeninformatie voor te leggen aangaande de algemene situatie in Georgië.

De verwerende partij maakt, volgend op de voormelde beschikking van 25 oktober 2023, diezelfde dag volgend stuk over middels vermelding van de weblink:

- COI Focus, *"Algemene situatie: een overzicht van de situatie in Georgië van 24 februari 2022 tot en met 14 december 2022"*, 16 januari 2023.

Verzoekster maakt op 26 oktober 2023, volgend op de voormelde beschikking van 25 oktober 2023, volgende weblinks over aan de Raad:

- Institute for War and Peace Reporting, *"Fears Rise Over Gender Violence in Georgia Legal experts warn that the judicial system is not doing enough to convict perpetrators"*, 22 december 2022, <https://iwpr.net/global-voices/fears-rise-over-gender-violence-georgia>;
- Civil, *"Public Defender: Violence Against Women Remains a 'Significant Challenge'"*, 25 november 2022, op <https://civil.ge/archives/516397>;
- <https://www.hrw.org/world-report/2023/country-chapters/georgia#e81181>;
- <https://www.politico.eu/article/lgbt-pride-event-in-georgia-evacuated-as-far-right-protesters-storm-site/>;
- <https://www.theguardian.com/world/2023/jul/09/anti-lgbtq-protesters-break-up-pride-event-in-georgian-capital-tbilisi>;
- <https://www.politico.eu/article/georgia-crackdown-queer-lgbtq-rights-say-about-eu-ambitions-european-union-membership/>;
- <https://civil.ge/archives/553451>;
- https://georgia.unwomen.org/sites/default/files/2022-05/Wisq_study%20of%20attitudes_WEB.pdf;
- <https://blogs.lse.ac.uk/gender/2021/11/24/the-perks-and-perils-of-geopolitical-framings-of-lgbtq-rights-in-georgia/>.

2.2.3. Bij beschikking van 7 februari 2024, op grond van artikel 39/62 van Vreemdelingenwet, verzocht de Raad beide partijen andermaal actuele landeninformatie voor te leggen aangaande de algemene situatie in Georgië.

De verwerende partij maakt, volgend op de voormelde beschikking van 7 februari 2024, op 8 februari 2024 volgend stuk over middels vermelding van de weblink:

- COI Focus, *"Georgië. Algemene situatie"*, 11 december 2023.

Verzoekster maakt op 14 februari 2024, volgend op de voormelde beschikking van 7 februari 2024, volgende weblinks over aan de Raad:

- https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf;
- https://eca.unwomen.org/sites/default/files/2023-12/georgia_vaw_survey_report_eng.pdf.

2.2.4. De verwerende partij maakt, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, op 30 mei 2024 aan de Raad een aanvullende nota over, waarin zij verwijst naar de COI Focus *"Georgië. Algemene situatie"* van 11 december 2023 en er de weblink van vermeldt.

2.2.5. Verzoekster maakt op 3 juni 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd volgende stukken:

- vonnis burgerlijke rechtbank van Poti d.d. 9 juni 2014, met beëdigde vertaling (stuk 1);
- notariële akte d.d. 6 januari 2023, met volmacht van verzoekster aan G. T. (stuk 2);
- 3 video's, met beëdigde vertaling (en opmerking dat er bij de vertaling vijf video's vertaald werden waarvan de laatste twee niet relevant zijn voor verzoekster) (stuk 3).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.2. Uit de lezing van het dossier blijkt dat verzoekster haar land van herkomst, Georgië, verliet omdat zij er jarenlang slachtoffer was van intra-familiaal geweld vanwege haar echtgenoot – die gedurende verschillende periodes in de gevangenis zat en met wie zij een minderjarige dochter heeft – en diens familie. Zij vreest bij terugkeer naar Georgië door hen te worden vermoord.

Uit het geheel van verzoeksters verklaringen blijkt dat haar echtgenoot en diens familie in 2014 te weten kwamen dat E. K., de broer van haar echtgenoot, homoseksueel is, waarna hij door zijn familie verstoten werd. E. K. ontvluchtte Georgië en werd in 2018 in België erkend als vluchteling. Sinds 2014, toen haar echtgenoot en diens familie te weten kwamen dat zij achter hun rug om nog contact onderhield met E. K., werd verzoekster het slachtoffer van herhaaldelijk fysiek (en seksueel) geweld, zowel vanwege haar echtgenoot als diens vader en andere broer. Dit geweld escaleerde doorheen de tijd, maar werd voor verzoekster teveel toen haar echtgenoot in 2020 ook fysiek geweld begon te gebruiken ten aanzien van hun minderjarige dochter. Zij trok op 20 november 2020 in bij haar zus, alwaar zij en haar dochter echter eveneens werden lastiggevallen door haar echtgenoot. Vervolgens verbleef zij, samen met haar minderjarige dochter, van 15 november 2021 tot 15 december 2021 in een crisiscentrum voor vrouwelijke slachtoffers van intra-familiaal geweld te Zugdidi, genaamd 'Sakhli' (administratief dossier, map documenten, stuk 6). Zij vertrok daarna naar haar moeder in Istanbul. Op 15 januari 2022 kwam verzoekster, met behulp van E. K., samen met haar minderjarige dochter, vanuit Georgië naar België.

2.3.3. Het intra-familiaal geweld waarvan verzoekster gedurende lange tijd het slachtoffer was in haar land van herkomst wordt *an sich* niet in vraag gesteld, noch in de bestreden beslissing, noch door de Raad.

In het verzoekschrift alsook ter terechtzitting stelt verzoekster dat zij, gezien zij dergelijk geweld moest ondergaan louter omdat zij contact onderhield met haar homoseksuele schoonbroer en hem steunde, nog meer risico loopt op geweld bij terugkeer naar Georgië daar zij in België gedurende enige tijd (anderhalf jaar) bij hem heeft verbleven en haar schoonbroer de katalysator was voor het ondergane intra-familiaal geweld. De Raad is van oordeel dat dit element mee in overweging dient te worden genomen in het kader van een toekomstgerichte beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

2.3.4. De kernvraag in deze is of de commissaris-generaal op afdoende wijze heeft aangetoond dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster bij terugkeer afdoende bescherming tegen haar echtgenoot en diens familie zou kunnen genieten vanwege de Georgische autoriteiten.

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

2.3.5. In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij vast dat verzoekster twee keer, in 2014 en 2019, een klacht indiende bij de politie tegen het geweld van haar echtgenoot, waarna hem telkens een contactverbod van een maand werd opgelegd. De commissaris-generaal stelt verder dat verzoekster geen

nieuwe klachten heeft ingediend om de schending van het contactverbod aan te klagen en tot een betere bescherming te komen. In deze dient te worden gewezen op de notities van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal), waaruit blijkt dat verzoekster na haar eerste klacht in 2014 toch naar de politie zou gegaan zijn, doch ook dat de politie zei dat zij niet veel voor haar kon doen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 12). Hierop werd niet verder doorgevraagd door de *protection officer*. Verzoekster verklaarde verder dat zij na de tweede klacht in 2019 niet meer naar de politie ging omdat dit niets uitmaakte en omdat zij – gezien de bedreigingen van haar echtgenoot dat hij haar meer zou aandoen indien de politie nogmaals voor hun deur zou staan (*ibid.*, p. 14) – bang was om verdere stappen te ondernemen. De commissaris-generaal oordeelde dat dit geen afdoende verschoning kon bieden, ook niet voor het feit dat zij haar plan om in 2021 een advocaat onder de arm te nemen niet verderzette. Op basis hiervan besluit de commissaris-generaal dat verzoekster gedurende een periode van acht jaar slechts twee klachten indiende. In deze kan worden opgemerkt dat verzoeksters echtgenoot in Turkije verbleef tussen 2015 en 2017. Het voorgaande, in samenhang gezien met het gegeven dat zij vóór haar vertrek uit Georgië in een crisiscentrum – die niet alleen psychologische en sociale steun levert aan slachtoffers van intra-familiaal geweld, doch ook wettelijk advies en opkomt voor de belangen van slachtoffers van in de rechtbank en alwaar zij informatie kreeg – verbleef en zij ook terecht kon bij haar schoonbroer E. K. en haar moeder in Turkije, was voor de commissaris-generaal voldoende om te besluiten dat verzoekster onvoldoende beroep heeft gedaan op de door de Georgische autoriteiten geboden bescherming, waardoor zij niet heeft aangetoond dat zij bij terugkeer geen nationale bescherming zal kunnen genieten voor de aangevoerde problemen.

2.3.6. Los van de aannemelijkheid van voorgaande bevindingen is de Raad van mening dat bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen inzake haar pogingen tot het bekomen van bescherming in Georgië – en vooral bij de beoordeling van het al dan niet voorhanden zijn van nationale bescherming bij een eventuele terugkeer naar Georgië – onvoldoende rekening werd gehouden met de bijzondere aard van de situatie van verzoekster. De bestreden beslissing beperkt zich immers louter tot een beoordeling van het voorhanden zijn van nationale bescherming vanuit het oogpunt van intra-familiaal geweld. Het gegeven dat het intra-familiaal geweld waarvan verzoekster het slachtoffer werd uitsluitend was ingegeven door het feit dat zij contact onderhoudt met haar schoonbroer E. K. die homoseksueel is, wordt hierbij onvoldoende in rekening gebracht. Het valt immers niet uit te sluiten dat het gegeven dat verzoeksters problemen van intra-familiaal geweld gelinkt zijn aan een familielid dat deel uitmaakt van de LGBTQI+-gemeenschap en de houding van de overige familieleden dienaangaande een impact heeft op de nationale bescherming die voor haar en haar problemen beschikbaar was of minstens zal zijn bij terugkeer naar Georgië. In deze wijst de Raad op de algemene informatie die door verzoekster bij haar antwoord op de beschikking van 25 oktober 2023 van de Raad tot het bekomen van actuele informatie werd gevoegd en waarin o.a. het volgende wordt gesteld: “[...] *Het gaat met andere woorden niet louter om vijandigheid in de maatschappij tegenover de LGBTQI+-gemeenschap, maar om toegeschreven politieke opinie. Er wordt voor rechten voor seksuele minderheden een pro EU – contra Rusland issue gemaakt, wat verder dreigt te ontsproten geleit op de evoluties in Oekraïne.*”. Te dezen merkt de Raad nog op dat uit de getuigenis van verzoeksters schoonbroer E. K., die verzoekster tijdens de administratieve procedure neerlegde, blijkt dat E. K. zichzelf omschrijft als een LGBTQI+-activist die reeds in Georgië op verschillende manieren activistisch was en die onder meer directeur was bij een LGBTQI+-organisatie. Verder stelt E. K. dat hij – toen hij meer en meer bedreigd werd en fysiek werd aangevallen – via een Amerikaanse organisatie naar België kon vluchten en dat hij ook hier zijn activisme verderzette (administratief dossier, map documenten, stuk 7). Het valt dan ook niet uit te sluiten dat E. K. in Georgië een zekere bekendheid geniet als LGBTQI+-activist. Met uitzondering van de voornoemde getuigenis, die in het kader van verzoeksters procedure tot het bekomen van internationale bescherming werd aangereikt, heeft de Raad geen enkel zicht op de elementen uit het dossier van verzoeksters in België als vluchteling erkende homoseksuele schoonbroer E. K. die de basis vormde voor het intra-familiaal geweld dat zij in Georgië herhaaldelijk onderging, hetgeen – mede gelet op het voorgaande – toch relevante informatie kan zijn in het kader van een toekomstgerichte beoordeling van verzoeksters nood aan internationale bescherming. Bovendien valt nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud af te leiden of verzoekster, wanneer zij zich tot de Georgische politie wendde, melding maakte van het motief dat aan de grondslag van het intra-familiaal geweld ligt, met name haar steun voor een LGBTQI+-familielid van haar echtgenoot en of dit eventueel gevolgen heeft gehad, dan wel zal hebben bij het verkrijgen van nationale bescherming.

2.3.7. Verder stipt de Raad aan dat verzoekster in Georgië mogelijks niet lijkt te beschikken over een substantieel netwerk dat haar zou kunnen ondersteunen bij het zoeken van nationale bescherming in Georgië tegen haar echtgenoot en diens familie in geval van terugkeer. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster terecht kon bij haar moeder in Turkije en dat haar schoonbroer E. K. ook bereid was om haar materiële en financiële steun te geven. De Raad oordeelt dat verzoeksters moeder, die in Turkije werkt als huishoudster bij een gezin bij wie zij ook inwoont (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 15), en haar schoonbroer E. K., die in België in 2018 erkend werd als vluchteling en haar financieel zou kunnen steunen, hetgeen verzoekster uitdrukkelijk verklaarde niet nodig te hebben (*ibid.*, p. 6,

7), niet kunnen gezien worden als bij machte om haar bij te staan bij het bekomen van nationale bescherming in Georgië. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar vader liet weten dat hij haar niet meer wilde zien en afstand neemt van haar (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4). Uit haar verklaringen blijkt verder dat verzoekster vóór haar vertrek wel geholpen werd door haar zus en een vriendin (*ibid.*, p. 6, 7). Uit diezelfde verklaringen blijkt echter dat verzoeksters echtgenoot haar ook lastigviel bij haar zus thuis (*ibid.*, p. 6). Tevens blijkt uit de vertaalde neerslag van de video van de vriendin die verzoekster hielp dat ook zij werd aangevallen door de echtgenoot van verzoekster omdat zij haar hielp (aanvullende nota d.d. 3 juni 2024, stuk 3). Gelet op het voorgaande rijst de vraag of verzoekster bij terugkeer beroep kan doen op de hulp van haar zus en vriendin en meer in het algemeen op een substantieel netwerk.

2.3.8. Daarnaast onderstreept de Raad dat verzoekster tevens haar minderjarige dochter onder haar hoede heeft en dat deze dochter eveneens het slachtoffer werd van fysiek en verbaal geweld van de echtgenoot van verzoekster, haar vader. Dit brengt een verhoogde kwetsbaarheid met zich mee in hoofde van verzoekster. De vraag rijst dan ook of verzoeksters dochter, in wiens naam onderhavig beschermingsverzoek en beroep eveneens werd ingediend, voldoende bescherming tegen haar vader zal kunnen genieten bij terugkeer naar Georgië.

2.3.9. De bestreden beslissing werd ten andere genomen vanuit het oogpunt dat Georgië een veilig land van herkomst was en door de commissaris-generaal werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming. Het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023, datum van inwerkingtreding. Georgië werd opnieuw niet opgenomen op de lijst van veilige landen in het recentste koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024). In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekster thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat haar verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet langer op haar van toepassing is. De Raad hecht *in casu* bijzondere betekenis aan het gegeven dat Georgië niet langer als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt.

2.3.10. De vaststellingen die hierboven werden gemaakt, alsook de elementen die verzoekster aanbrengt in haar verzoekschrift, aanvullende nota's en ter terechtzitting, leiden tot de conclusie dat er teveel onduidelijkheden en elementen zijn die onderbelicht en/of (nog) niet onderzocht werden. Een verder en gedegen onderzoek naar het voorhanden zijn van afdoende nationale bescherming in Georgië in het geval van verzoekster bij een eventuele terugkeer naar Georgië dringt zich dan ook op. Dit inzonderheid gelet op de nuances aangebracht in de overwegingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing inzake de beschermingspogingen die verzoekster ondernam, de bijzondere aard van haar situatie en de algemene informatie inzake de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië, zoals door verzoekster aangeleverd, en waarin onder meer wordt gewezen op het verslechterd discours ten opzichte van deze gemeenschap, het mogelijks ontbreken van een substantieel netwerk dat verzoekster zou kunnen ondersteunen bij het zoeken van nationale bescherming in Georgië en het gegeven dat zij een minderjarige dochter heeft. De Raad wijst verder op de ernst van de door haar beschreven feiten waarvan zij in het verleden het slachtoffer werd, die mogelijks bij terugkeer nog erger zullen worden daar zij toevlucht zocht weg van haar echtgenoot in een ander land, haar echtgenoot haar ook in Frankrijk zou zijn gaan zoeken en zij in België niet alleen telefonisch contact had met haar homoseksuele schoonbroer, wat in het verleden al voor problemen zorgde, doch ook gedurende anderhalf jaar bij hem introk.

2.3.11. Op basis van de elementen in het dossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 december 2022, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS